

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

- Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς, Φασουλῆ,
Φ.— Κι' ἐσένα τί σέ μέλει;
δὲν εἴμπορεῖ λοιπὸν κανεὶς νὰ εἶναι μ' ἄπορον θέλει;
- Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς λέγε μου...
Φ.— Κανένα ἕως τώρα.
- Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς λέγε μου, γιὰ νὰ μὴ φᾶς σπαλιόρα.
Φ.—Κι' εἶναι ἀνάγκη τάχατε νὰ δώσω ψῆφο πάλι
'στὸν Σοῦτσο 'στὸν Καλλιφρονᾶ, εἰς τὸν Τσιγγρό, 'στὸν
'Εμένα ἔτσι μοῦροχεται νὰ μὴν ψηφίσω διόλου [Ράλλη;
καὶ νὰ τοὺς στείλω, Περικλή, νὰ πᾶν κατὰ διαβόλου.
Γιατί μοῦ ἐπιβάλλεται κι' ἀμέτοχος δὲν μένεις;
γιατί 'στὰ ἰδιαιτέρα τῶν ἄλλων ἐπεμβαίνεις;
Παρακαλῶ σε ἥσυχον ἀπ' ὅλα νὰ μ' ἀφίσῃς.
- Π.—Μοῦ φαίνεται πῶς τὸν Τσιγγρό σκοπεύεις νὰ ψηφίσῃς.
Φ.—Κι' ἂν τὸν ψηφίσω τάχατε καὶ τί σέ μέλει σένα;
δὲν ἔχω λόγον δι' αὐτὸ νὰ δώσω εἰς κανένα.
- Π.—Παραπολύ, βρὲ Φασουλῆ, μοῦ κάνεις τὸν ἱπότη.
Φ.—Μ' αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις σου μοῦ τρώγεις τὸ σηκότι.
- Π.—Παραπολύ, βρὲ Φασουλῆ, μοῦ 'σήκωσες τὴ μύτη.
Φ.—Μ' αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις σου μὲ 'πέθανες, κοπρίτη.
- Π.—Παραπολύ, βρὲ Φασουλῆ, μοῦ κάνεις τὸν μεγάλο.
Φ.—Βρὲ ἄφησέ με ἥσυχο καὶ λέγε τίποτ' ἄλλο.
- Π.—Μοῦ φαίνεται πῶς τὸν Τσιγγρό σκοπεύεις νὰ ψηφί-
Φ.—Καὶ ἂν τὸ κάμω τί μ' αὐτό; [σῃς.
Π.— Θὰ τὸ μετανοήσῃς.
Φ.—Βρὲ αἴντε ξεφορτώσου με κι' ἐγὼ δὲν ἔχω κέφι.
- Π.—Καὶ τί σέ νοιάζει τάχατε, βρὲ Φασουλῆ κενέφη,
ἂν ὁ Τσιγγρὸς τῆς πόλεως ἐφάνη εὐεργέτης,
ἀφοῦ ἐσύ καὶ φαίνεσαι καὶ εἶσαι τζαναμπέτης,
καὶ οὔτ' αἰσθάνεσαι χαρὰν καὶ τῆς καρδίας σάλου
γιὰ τὰ καλὰ ἢ τὰ κακὰ ποῦ γίνονται 'στουὺς ἄλλους;
Καὶ τί σέ μέλει τάχατε, ὦ σκελετῶδες πτώμα,
ἂν ὁ Τσιγγρὸς μᾶς ἔκαμε καὶ φυλακαῖς ἀκόμα;
Καὶ τάχα σὺ τῆς φυλακαῖς τί διάβολο τῆς θέλεις;
μὴν εἶσαι Παππακούτσιος, μὴν εἶσαι Κριντζινέλης;
μὴν εἶσαι Ντούκας, Κουτρούλος, Ἀοιτόζης ἢ Κοιρώνης;
μήπως θὰ γίνῃς τάχατε καμμιὰ φορὰ Τελώνης;
μὴ τὸ Ταμεῖον σκέπτεσαι τὸ Κεντρικὸν νὰ κλέψῃς;
μήπως καὶ σὺ τὸ καθεστὸς ποτέ σου θ' ἀνατρέψῃς;
μὴ θὰ σκοτώσῃς τάχατε; μὴ τάχατε θὰ δείρῃς;
μήπως τιμὴν παρθενικὴν καὶ σὺ θὰ διαφθείρῃς;
μήπως θὰ γίνῃς ἔμπορος ἢ ἄλλος κατεργάτης;
ἢ μήπως ὄρκο ψεύτικο γιὰ μιὰ δραχμὴ θὰ πάρῃς;
Κι' ἂν ὁ Τσιγγρὸς μᾶς ἔκαμε καὶ τὸ Γηροκομεῖον
ὡς εὐσπλαγγνίας ἱερόν κι' αἰώνιον μνημεῖον,

μήπως ἐσύ, βρὲ Φασουλῆ, σκοπεύεις νὰ γεράσῃς
καὶ τὴν ζωὴν τοῦ γήρατος σ' ἐκεῖνο νὰ περάσῃς;
Κι' ἂν μὲς 'στῆς ἄλλαις ζευσεχιαῖς κι' ἂν μὲς 'στῆς
[ἄλλαις τρέλλαις
μᾶς ἔκαμε καὶ κτίριον γιὰ τῆς φτωχαῖς κοπέλαις,
ἐσὺ δὲν εἶσαι θηλυκὸ νὰ ράβῃς καὶ νὰ πλέκῃς
καὶ ὅλ' ἡμέρα 'στὰργαλειὸ γιὰ μιὰ δραχμὴ νὰ στέκῃς.
Κι' ἂν ὁ Τσιγγρὸς καὶ θέατρο ἀκόμη θὰ μᾶς κάνῃ,
σὲ μέλει τάχατε γι' αὐτό, διαβόλου μπεχλιβάνη;
Ξαπλόνεσαι 'στὸν καφφενὲ καὶ ἀρχινᾶς τῆς γρίναις,
καὶ παίζεις πρέφαις ντόμινα, μπιλιάρδα καὶ κοντισίνας,
ἢ καὶ διαβάζεις ποῦ καὶ ποῦ καμμιὰ ἐφημερίδα,
ἢ πᾶς σὲ κάποιον σουαρέ, σὲ κάποιαν ἐσπερίδα,
καὶ ὀμιλεῖς γιὰ τὸν καιρὸ, γιὰ τὴ βροχὴ καὶ ἄλλα,
ὡς νὰ σὲ πάρῃ, Φασουλῆ, ὁ ὕπνος μὲς 'στὴ σάλα.
'Ἄν εἶναι δὲ καὶ πλούσιος, ἔλεεινὲ τσιφούτη,
μὴν ἔχῃς τάχα μερικὸ εἰς τὰ 'δικὰ του πλούτη;
μὴ καὶ γιὰ σένα ἔκαμε ποτὲ κουβαρνταλίκι;
μήπως σοῦ ἔδωσε ποτὲ ὀλίγο χαρτζηλίκι;
μήπως τραπέζι ἔκαμε καμμιὰ φορὰ γιὰ σένα;
μὴ σ' ἐπροσκάλεσε ποτὲ σὲ μπάλο του κανένα;
'Ἐὰν δὲ εἶναι ὁ Τσιγγρὸς κοντὰ εἰς τὰλλα Χιώτης,
μὴν εἶσαι τάχα, μασκαρᾶ, μ' αὐτὸν συμπατριώτης;
μὴν εἶσαι τάχατε Ξυλάς; μὴν εἶσαι Βρονταδούσης;
ἐσ' εἶσαι μόνος Φασουλῆς κι' ἄστὸς τῆς πρωτευούσης,
κοσμοπολίτης ἀνθρώπος, Ρωμηὸς εἰς ὅλα πρώτης,
καὶ τῆς ἐλεεινῆς μορφῆς διάσημος ἱπότης.
'Ἐὰν δὲ γίνῃ Δήμαρχος καὶ λείψ' ἢ τόση λέρα,
'μπορεῖς, νὰ ζήσῃς, Φασουλῆ, μὲ καθαρὸν ἀέρα;
'μπορεῖς, μωρέ, νὰ περπατῇς 'στῶν Ἀθηνῶν τοὺς δρό-

[μους

- χωρὶς νὰ πέφτῃς μπρούμητα σὲ λάκκους κι' ὑπονόμους,
νὰ μὴν κυτᾶζῃς γύρω σου, σκουπίδια, σκόνη, βρώμα,
ἢ σκύλου κἂν τοῦλάχιστον φαρμακωθέντος πτώμα;
Καὶ ὅταν, ζῶν, δὲν βρωμοῦν ὀλίγον αἱ Ἀθῆναι,
'μπορεῖ ποτὲ πρωτεύουσα Ἑλληνικὴ νὰ εἶναι;
καὶ ποῖος Ἑλλήν γνήσιος ποτέ του ὑποφέρει
νὰ μὴ βρωμᾷ ὁ τόπος του χειμῶνα καλοκαιρι;
Αὐτὰ ποῦ λέγω, Φασουλῆ, καλὰ μελέτησέ τα,
καὶ τὸν Τσιγγρό, παρακαλῶ, διὰ παντὸς παραίτα,
γιατί ἐμεῖς δὲν εἴμαστε γιὰ πάστρα καὶ γιὰ λούσο...
Φ.—Καλὰ μοῦ λές, βρὲ Περικλή, καὶ θὰ σὲ ὑπακούσω.
Κι' ἀλήθεια τί τῆς θέλομε σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
τῆς πάστρας καὶ τὰ θέατρα καὶ τὰς διασκεδάσεις;
'Εγὼ νομίζω θέαμα καλλίτερον ἀπ' ὅλα
νὰ στήνεται πολὺ συχνά κι' ἔδῳ ἢ κορμανιόλα,
κι' ἐμπρὸς εἰς τὸν κυρίαρχον νὰ κόβωνται κεφάλια
κι' ἐμεῖς νὰ τὰ κυτᾶζωμε ἀπὸ κοντὰ μὲ κιάλια,
χωρὶς καμμιὰ συγκίνησι, χωρὶς ἀνατριχίλα,
καὶ νὰ διαβάζωμ' ἔπειτα 'στὰ ἔγκριτά μας φύλλα
τί ἐξυπνάδες ἔλεγε ὁ δήμος Τελώνης,
ὁ Κουτρούλος, ὁ Κάκαρης, ὁ Ντούκας, ὁ Κοιρώνης,
καὶ κάθε ἄλλος βρωμερὸς τῆς γῆς μαχαιοβγάλτης,
ποῦ κάθεται 'στὸ στήθος μου ὡς εἶδος Ἐφιάλτης.
Αὐτὰ ποῦ λές θὰ τὰ σκεφθῶ καὶ θὰ τὰ μελετήσω,
κι' ἀφοῦ σκεφθῶ, βρὲ Περικλή, εὐθὺς θὰ σ' ἀπαντήσω.
Π.— Ἀλλὰ ἐνῶ θὰ σκέπτεσαι, βρὲ Φασουλῆ, ὡς τόσο,
ἐγὼ νομίζω πῶς 'μπορῶ νὰ σὲ ξυλοφορτώσω.
'Ὅρσε λοιπὸν 'στὴ μούρη σου ἓνα γερὸ χαστουκι,
καὶ πρόσεξε εἰς τὸν Τσιγγρό μὴ ρίξῃς μονοκουκι.